

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Simplicio. 127.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

297.

τιῶν παλαιῶσιν σποδύεται ἐν σενιῶν
πινί παρεισθύσει θλιβόμενος, καὶ τὸ
γῆρας σποπτεύμενος. βέλεται τοίνυν ἕ
ἡμᾶς ἁπλῆ τῆς σενῆς ὁδοῦ, καὶ χαλάσεως
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπεκιδύεσθαι,
καὶ τὸν νέον ἀνταμφιένυσθαι τῆς κα-
τὰ τὴν αἰτῆ εἰκόνα ἀνακαμνέμενον.

Σιμπλικίῳ. ρκζ.

ἀνάστασι.

Βίβλους ἐκτίσας πλείστας, ὡς ἔμα-
θον· καὶ οἴησαι πλεῖστis, ἀγιοῶν τῶν
ἀνάγνωσιν, ταυτὸν ποίῶν τοῖς τὸν σῆ-
τον κατέχουσι, καὶ τοὺς σῆτας τρέ-
φουσι· καὶ αἰτῶν μὲν γὰρ, σπῆδ' μη-
τέρες καὶ τρεφοί, ὅταν δέδεται, γί-
νονται· ἢ κέρησο τοίνυν τῶ κτήμα-
τι, ἢ μὴ ἐλάττω τῶ παιδείῳσιν πολ-
λῆν, καὶ ταῦθ' ἐκωμῶδιαν σινάγων,
βιβλιοφόρος ἢ βιβλιοτάφος, καὶ ση-
τοπέφος χαλέμενος· ἢ ἥπῃ θεῶ χα-
τηρεῖαν ἀφροῖζων, ὡς μέγα πάλε-
τον ἀφελείας σποκρυφαίμενος. ὁ ἄλ-
λοισ μὲν ἔπιτρεῖσθαι, καὶ σφῶς ἐσωει-
γάσθαι, παρὰ σοῦ δὲ ἰταμίως κατα-
ρύχθῃ.

βιβλιο-
φθοῖας.

Ζωσίμῳ. ρκη.

Εἰκὸς μὲν σε ἀμαθῶμενος, ἀνάλογον
ἔχειν τῆς ἀπαιδείας ἀκαίδειαν· ἐ-
πειδὴ δὲ πρὸς ταῦταις, ὡς ἔμαθον,
καὶ φρόνημά σε φυσῶ ὑπερφανον,
γνώθῃσαι τὸν. ὅκ τῆς λόγων σου ἔχῃς
ἔχῃς σε τὸν ἔλεγχον· ὅρα πόσον κι-
νῆς βαρβαείζων τὸν γέλωτα· βλέπε
μειδιῶντας τοῖς σολοικισμοῖς τοὺς ἀ-
κούοντας· καὶ ἢ πᾶσαι λαλῶν κα-
ταγέλασα, ἢ φρόνει πτωχῶ πρὸς τῶς
λόγους σου.

Παχμίῳ μοναχῶ. ρκθ.

ποιῶσα.

Ἐἰ τῆ θεοῦ βασιλεία, ἢ μοναχική
ἔστι πολιτεία· ἐδενί μὲν ὑποκλίπτε-
σα πάθει, μετέωρα δὲ φρονῶσα καὶ ὑ-
περφάνια κατωρθῶσα· ταύτης ἐχό-
μενος, ὡς ἔσεται μή τι σε δοῦλον κίθρα-

& angusta rima sese comprimens, ac seniu
deponens. vult igitur nos quoque per ar-
ctam viam & afflictionem, veterem homi-
nem exuere, ac pro eo nouum induere,
qui ad eius imaginem renouatur.

Ephes. 4.
Colos. 3.

Simplicio. 127.

Plurimos libros, vt audio, emisti: atque
opinione locuples es, eorum lectiōnem
ignorans, atque idem faciens quod ij qui
frumentum comprimunt, ac tineas alunt.
Nam libri quoque tinearum patres & nu-
tritij fiunt, cum vincuntur. Quare aut o-
pibus tuis vttere, aut ingentem eruditionē
ne læde, nimirum hīc quoque comicos fa-
les colligens: (dum librorum corruptor,
aut librorum Sepulchrum, aut tinearum
altor appellaris) atque coram Deo accu-
sationem congerens, vt qui ingens vtilita-
tis talentum occultaris, quod aliis quidem
concreditum atque elaboratum est, à te
autem improbè defossū.

In librorū
congestio-
nem.

Prom. ii.

Mass. 28.

Zosimo. 128.

Verisimile quidem est, te, cum incitiā
labores, parem quoque imperitiā impu-
dentiam habere. Quoniam autem super-
bia etiam insuper, vt audio, intumescis, ex
sermonibus tuis fac te noscas. In propin-
quo habes quod te conuincat. Vide quan-
tum tui risum barbarè loquendo excites.
Vide quonam pacto ij, qui te audiunt, ad
folcæcismos tuos subrideant. Atque aut
ridiculè loqui desine, aut humiliter & ab-
iectè, quemadmodum sermonibus tuis
dignum est, senti.

Pachomio Monacho. 129.

Dei regnum monastica vita est, vt quæ
nulli vitiosæ affectioni succumbat, ve-
rùm alta sapiat, ac virtutes celo superio-
res præster. Hanc tu complectens, da ope-
ram ne quod te delictum in feruitutem

Dei regnū
monasti-
cā vitā.

E ij